

[Rahbek.]

uden at der af den Grund behøvede at gennemføres nogen Ændring i Loven. Nu er der imidlertid sket det, at nogle Byraad ønsker Tilladelse til at paalægge Grundejerne en ny Afgift i Anledning af Fritagelsen, og at den højtærede Minister ønsker at give Tilladelse dertil, hvilket han her søger Lovhjemmel til. I Virkeligheden er det altsaa kun en ny Skattelov, en Lov om en ny Afgift, man ønsker at gennemføre til Gengæld for, at Grundejerne fritages for denne Pligt. Nu kan man være lidt forskellig indstillet over for nye Skatter og nye Afgifter. Jeg mener personlig, at de ikke er særlig populære i Øjeblikket, og jeg stiller mig noget tvivlende over for, om der her just er Anledning til at gennemføre en saadan ny Afgift. Det skal indrømmes, at det næppe bliver noget stort Afgiftsbeløb, der skal udredes, men vi ved det ikke. Den højtærede Minister henviser i Bemærkningerne til en bestemt By, Kalundborg, der har ønsket at gennemføre en bestemt Afgift, hvorefter Ejendomme under 10 000 Kr.s Ejendomsskyld skulde være fuldstændig fritaget for denne. Det skal jeg ikke sige noget til, men jeg vil dog bemærke, at hvis disse gamle Brandstiger overhovedet skulde kunne gøre nogen Nytte, maatte det antagelig netop være i Ejendomme med lille Ejendomsskyld; i store, moderne Bygninger er de uden nogen som helst Betydning i Ildebrandstilfælde. Kalundborg ønsker at indføre en Afgift stigende til 7 Kr., men i selve Loven er der ikke fastsat nogen Grænse for Afgiftens Højde, saa der er i og for sig ikke noget i Vejen for, at Afgiften bliver højere.

Jeg indrømmer imidlertid, at det ikke er noget stort Spørgsmaal, og mit Parti ønsker ikke at forhale Sagen unødvendigt, men der kunde dog maaske være Grund til en ganske kort Udvalgsbehandling. Saa vidt mig bekendt har man ikke spurgt Købstadforeningen; det vil dog være rimeligt at høre dens Mening i denne Anledning. Derfor er jeg glad over, at det ærede 4de Medlem for 5te Kreds udtalte, at han er villig til at foreslaa Forhandling i et Udvalg.

Olaf Nielsen: Det Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 28 af 21. Marts 1873 om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København, som er fremsat af den højtærede Justitsminister, ser vi fra konservativ Side paa med Velvilje. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at det Spørgsmaal, som her er rejst, har trængt sig paa i forskellige Kommuner, og jeg tror ogsaa,

jeg har Lov til at sige, at Forarbejderne er gjort i mange Kommuner. Den Ændring, der her foreslaas, er vist endda allerede indført i en enkelt Kommune.

Det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) rejste Spørgsmaalet om Betimeligheden af at paalægge Grundejerne Afgifter i Anledning af denne Lovændring. Mit Parti kan til en vis Grad give det ærede 13de Medlem for 5te Kreds Ret i hans Betragtninger, men i Bemærkningerne udtales det udtrykkeligt, at Afgiftens Størrelse vil være begrænset af Formaalet: at skaffe Kommunen Dækning for Merudgifter til Brandmateriel, og der nævnes for Kalundborgs Vedkommende en Højsteafgift paa 7 Kr. Jeg kan meddele, at en Købstadkommune i Jylland har Forslaget liggende færdigt og har ønsket fastsat Takster fra 1 Kr. til 4 Kr. Jeg mener, at det er en rimelig Ordning, at de Grundejere, der slipper for at holde disse Stiger og andre Redskaber ved lige, yder en Afgift til Gengæld.

Det Ønske, der fra anden Side er fremsat om Udvalgsbehandling, kan vi give vor Tilslutning, idet vi mener, at der bør være en Ventil, som giver Brandkommissionerne i Købstæderne Adgang til ogsaa fremtidig at paalægge Ejendomme, hvor særlig stor Brandfare er til Stede, eller hvor andet gør det ønskeligt, at anskaffe og vedligeholde Redskaber til Ildebrandes Bekæmpelse.

Axel Christensen: Den Ændring i Loven af 21. Marts 1873, som her foreslaas, er en naturlig Følge af Tidens og Teknikkens Udvikling. Det er sikkert rigtigt, hvad der er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at de Brandredskaber, der her er Tale om, meget ofte er i daarlig Stand, og at de derfor ikke kan gøre tilstrækkelig Nytte i det Øjeblik, da man har Brug for dem. Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af et moderne Stigemateriel og lignende har man derfor søgt at løse paa en mere effektiv Maade derved, at Byernes Brandvæsen bekoster dette Materiel. Det er under Hensyn hertil naturligt, at man søger Loven ændret, saa at de dermed forbundne Udgifter kan paalignes Grundejerne efter en nærmere fastsat Skala, hvad man jo nok i de paagældende Købstadkommuner finder ud af. Det er min Opfattelse, at de Udgifter, der herigennem paalægges Grundejerne, vil blive mindre end de Udgifter, som de enkelte Ejendomsbesiddere hver især har at udrede, saa længe de i Henhold til den nugældende Lov er forpligtet til at vedligeholde Materiellet.